

İnsaniyet-i kübra modeli: Hazret-i Muhammed(asm)

İsmail Bey: “Bilindiği gibi Allah yarattığı her kulunu sever, ama Peygamber Efendimiz’e (asm) bambaşka sevgi duymakta. Bu sevgi nereden gelmektedir?”

KÂİNATIN ÇEKİRDEĞİ VE HAMURU

Peygamber Efendimiz (asm) bildirmiştir ki, Allah her şeyden evvel, Kendi nûrundan, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm’ın nûrunu yaratmıştır.¹ Demek kâinâtın hamuru, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm’ın nûru ile yoğrulmuştur.

Her şeyi bir çekirdekten yaratması Allah’ın kâinatta carî kıldığı kanunlarındanır. Allah, ağaçları, bitkileri, hayvanları, balıkları, kuşları, insanları hep birer çekirdekten, tohumdan, yumurtadan yaratıyor. Kâinâtı bir büyük ağaç kabul ettiğimizde; bu büyük kâinât ağacının da bir çekirdeğinin, bir hamurunun, bir özünün, bir tohumunun olması ve bu tohum ve çekirdek üzerine koca kâinât ağacının binâ edilmesi, başka bir ifâdeyle bu koca kâinât ağacının her zerresinde ve her hareketinde bu çekirdekten bir nurânî boya bulunması Allah’ın hikmetinin ve âdetinin bir gereğidir.

Nitekim tabiatta görüyoruz ki, çekirdekte ne plân varsa, ağaçta ortaya çıkan dal budak odur. Tohumda ne program varsa, bitkide bize gülümseyen meyve odur. Yumurtada ne tasarım varsa, tâvûs kuşunda meydana gelen rengârenk vücut o tasarımın gerçekleşmesinden başka bir şey değildir. DNA’da ne taslak ve proje varsa, insanın davranış ve hayat serüveninde görünen çizgiler ve hatlar ondan ibârettir.

O halde bu koca kâinâtın da, Allah’ın âdetine ve hikmetine uygun program yüklü bir çekirdeğinin, tasarım yüklü bir tohumunun, plân yüklü bir yumurtasının, proje ve taslak yüklü bir DNA’sının varlığını akıldan uzak görmemek lâzım.

KÂİNAT BAHÇESİNİN AKLI VE BÜLBÜLÜ

Nitekim “Sen olmasaydın, ben âlemleri yaratmazdım.”² hadis-i kudsîsinde belirtilen hakikat, âlemlerin bir Nur çekirdekten yaratılmış olduğu hakikati olsa gerektir. Bu Nur çekirdeğin âlemler için, kâinât için ehemmiyet derecesi böyle bildirilmiştir. Yani, önce kutlu ve nurlu bir çekirdeğin yaratıldığı, ardından bu çekirdeğin üzerine âlemin binâ edildiği ifâde edilmiştir.

O halde kâinâtın hamurunda bulunan Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm’ın nûru, bu kâinâtın çekirdeği, tohumu, yumurtası ve DNA’sı hükmündedir. Nitekim Bedüzzaman Saîd Nursî Hazretlerine göre, bu büyük âleme büyük bir kitap nazarıyla baktığımızda, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm’ın nûru o kitabın kâtibinin kaleminin mürekkebi olur. Bu mürekkep bütün kâinâtı kendi rengiyle boyamıştır. Eğer kâinâtı bir büyük ağaç farz edersek, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm’ın nûru bu büyük ağacın hem çekirdeği, hem meyvesi olur! Eğer kâinât cismânî bir canlı kabul edilirse, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm’ın nûru bu büyük cüsseli canlının rûhu olur! Eğer kâinât bir büyük insan farz edilirse, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm’ın nûru o dev cüsseli insanın aklı olur! Eğer kâinât bir güzel Cennet bahçesi kabul edilirse, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm’ın nûru bu Cennet bahçesinin bülbülü olur! Eğer kâinât pek büyük bir saray farz edilirse, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm’ın nûru bu benzersiz sarayın dâvetçisi, rehberi, kılâvuzu, tanıtıcısı olur!³

KÂİNAT AĞACININ EN KÂMİL MEYVESİ

Demek Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm’ın nûru kâinâtın hem çekirdeği, hem meyvesidir; hem DNA’sı, hem şuurudur; hem tohumu, hem aklıdır.

Nihâyet Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm İslâmiyet meyvesini, Kur’ân şuurunu ve Sünnet-i Seniyye aklını kâinâtın başına geçirmiştir. Böylece kâinât ağacı en kâmil meyvesini vermiştir.

Demek İslâmiyet ile kâinât ruh ile beden gibidir. Kur’ân ile kâinât şuur ile vücut gibidir. Sünnet-i Seniyye ile kâinât akıl ile insan gibidir. Nitekim Üstad Bedüzzaman’a göre, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm’ın maddî ve mânevî hayatı, kâinâtın ruhundan süzölmüş bir öz hükmündedir. Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm’ın peygamberliği, kâinâtın his, şuur ve aklından süzölmüş en arı bir özdür; kâinâtın şuurunun şuurudur ve nûrudur. Kur’ân’ın vahyi de, kâinâtın hayatının rûhudur, kâinâtın şuurunun aklıdır.

Nihâyet bu ön bilgilerden sonra Üstad Bedüzzaman Hazretleri der ki: “Eğer kâinattan risalet-i Muhammediyenin (asm) nuru çıksa, gitse, kâinat vefat edecek. Eğer Kur’ân gitse, kâinat divane olacak ve küre-i arz kafasını, aklını kaybedecek,

belki şuursuz kalmış olan başını bir seyyareye çarpacak, bir kıyameti koparacak.”4

Dipnotlar:

1- Kastalânî, Mevâhibü'l-Ledünniye, 1/7.

2- Keşfü'l-Hafâ, 2/164 (2123).

3- Mesnevî-i Nûriye, s. 99, 100.

4- Lem'alar, s. 329.